

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 29. Mansuetus. Mansuetudo arma sunt quibus suos vescit milites, quos Propheta Michæas vocal septem Pastores, & octo Christos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

f. 29. Mansuetus. *Mansuetudo armis sunt,*
quibus suis vestitis milites, quos Propheta Michaeus vocat septem Pastores, & oboe Christi.

H Iac intelliges quādā congrega fuerint illa arma, quibus Rex hic mansuetos suos armavit milites ad mundi possessionem acquerendam, mansuetudine scilicet agorū & eorum. *Ecc ego misso vos feci agnos tueri Israhel,* p[ro]feta eius in medio Iudeorum. Domine, an illos munit vi luporum sibi subiiciant & præcipis agnisi & oves mansuetissimæ, quibus nulla est illa fortitudo, quam patiendi & sufferrandi quodquid illis inferunt lupi, morsus, vngues, dexter membrorum conuulsiones, necesseque corporum Virgines hic etenim latet vera militia meorum fortitudino, hic mei robur exercitus, hic Dei virtus in horum claretis infirmitate. Nefas est peccare Michæus vacuum. Exorditur cœlvi illa Propheta, quoniam proculque Principes Iudeorum & Doctores legis, quā signaverunt Herodii locū in quo nasciturus erat Mellus, neempti Bethlehem, Et in Bethleham terra iuda, &c. *Ex te egrediens dux,* &c. Illico subiungit Dominus hunc in fortitudine magna venientem, regnum que sum ut pastore decessit, habilitatum & gubernatum. *Et factis opere in fortitudine domini,* &c. Quia vero hoc audito, statim quis tunc posset, ut aduenia suo bella suscitat, regnante Rego turbareret & Rex iste Reges suis interetus ledibus eliminare: sicut rouserunt Herodes tyrannus, quādā primū audiuit in terra natum, addit Propheta: *Et erit ipse pax.* Tunc aberit ut Rex hic terram sit commotus & Principibus bellum illatorum, quinto. *Et erit ipse pax.* Ecce quādā alienum ab eo futurum sit pacem turbare communem aut mouere seditiones. Huic nomini, ni fallar, alludit Apollonius, scribens Ephesij: *Pax est pax nostra, qui fecit viraginum.*

Portio confitam occurrit, si Rex hic sibi mundum est subiugaturus, & potentissimos quoque Tyrannos eius superaturus, Reges ac Monarchas Domino suo subdaturus: accedit est ut cōtra illos producat exercitus, quo concessio futurus est ingens armorum strepitus, quibus sibi præfertur aduersarios, continuo subiungit. *Cōvenit Assyrii in terram nostram* & quando calcaverit in terram nostram, *& quando calcaverit in terram nostram,* & *suscitabimus super eū septem portas,* & *ob oboe primates homines.* Altissimum exposuit Propheta mysterium. Oculis prævidet Propheticis Regi hunc pacificum, qui cum pace nascitur, cum illa vivit, illa obicitur, & ad illam resurrexit inuitat: etenim haec ea est quam intendit ita serio, vt evidenter ostendat se eam ipsam esse. *Et erit ipse pax.* Partiter Propheta perpendit præcipes quādā primū Rex hic, qui totum sibi mundum est subdaturus, lepīsum in illo reuelabit, iucum continuo arma sumptuosos Reges omnes & Principes, terræque potestates, cuiuslibet eum bellis aggressorū, quōd nūdū oblitū illi, & omnem opponant lapidem, ne se Dominus creet mundū, cumque sibi subiicit: sed eum etiam inde propellant, eo modo, ut in eo nec memoria quidem eius vila superfit, & proponit id quod Rex taliter casu sit peracturus. *Assyrius cum veniret in terram nostram,* &c.

Notat D. Basilius in SS. litteris nomine Assyrii D. Basilius. Principes omnes & potestates comprehendunt in illud micronum. Scriptura plerique in locis per Assyrii. *I. 2.* *In illud Regem interpretatur aduersarium nostrum. Regem* *O Re pacis, quandoquidem noverit;* Assyrium *in te commouendorum;* eam primum te mundo reuelauerit, id est, omne potestatē in illo regnat Principes, Reges, Imperatores, quos contra terram tuam præcis surreclueros, id est Ecclesiastum tuam, ex tuis congregata fidelibus, etiam illos iam vidit Propheta regnum, quando ce-
p. 2. 2. cinit. *Assyrius Regis terra,* & *Principes come-* *nuntiū in vrum adiutoriū suū Dominū,* &c. Qua ratione tibi persuades quod eorum podis obviri viribusque tubor opposit aduersarij? quibus illam panetibus præmissis inimicibilem? quos adscribis tibi milibes? quos eligis duces & antegittianos? quādā illis arma tradis? Prograbi-
F. mus, at, ad eorum supponendam arrogantium Christi fastumque humiliandum septem pastores armati, milites, non gladiis, non lanceis, non balillis, non dicuntur thoracibus, non galeis, armisque regis: nō enim pastores pastores calum vnum habent armorum. *V. p. 2.* & Christi, ut in David, sed tantum lensus bacul. *Superioris.* Si id electus super eum septem pastores, & oboe primates innocui homines Legit Symmachus, ut notat D. Hic et ex manu. *Et oboe Christos,* octo viros vngtos oleo, id est, fuscudo blandos, mites, nulla dirisit, nulla aligera te-
ribiles: quid hoc Domine significat? Ut populo resistas adeo feroci, imo fubicias illum, tibi conferabis milites ita mites ut pastores esse dixeris, tamque mansuetos quādā oleo percutios utidillimo: sic erit sicut cum eis mites pastores & vieti, hac sunt eorum arma levitas & mansuetudo.

C 92 Quis hic non descriptos videat Apostolos pastores gregis Domini Irenissimos & quis non intelligat viros illos viatos oleo Spiritus Dei intillimi & quis non capiat Christorum illorum fortitudinem, id est viatorum illorum: nam omnibus contra illos viribus insurgentibus imperiorum & terra porellatum, in & inferni, fortiter illis obstiterunt, interper & omnes confregerunt, contriverunt & oviom agnorumque manufactum subnevarunt? Et ait: *Septem pastori & ovi Christi;* q. d. multos & sine termino his eis modus est loquendis in 5 pagina frequenter. Sic per Salomonem docens de fine termino date elemosynam, ait: *Daparem septem, nec non & ovi.*

Ecccl.11, 2
Iraque hoc numero omnes coelestis huius regis milites complectitur, quos ad mundi delittauit tubile diioneus, non aenis armis, ut in Reges surpate adversarij. Sed ut ipsi lenes expereantur vixque dum ipsi contra eos arnati conuentiant, & exponit illis, quibus oporeat eos armis praeforari, & aduenientem recipere, manuferuende feliciter pastorum, & lenitate viatorum, oleo suani & blando Spiritus Christi. Et apostoli dicit, fulcitur illics, ut viuebas poiteat quibus a deo potentibus tyrannis resistant & praealcent. *Suscitabimur super eum:* quia Deus nouam tribueret vitam, novum spiritum, nouisque vites, atque in illis fulcitur, & spiritum Christi renouaret, qui manuferuendit sua victor de cunctis suis triumphum egit inimicis.

I. Hac est illa Victoria, quam manuferuendit sua supremus illi: *Super omniū cui praeceps congregans Iasias;* Super obtinuit, cui praeceps congregans Iasias: *Super omniū cui praeceps congregans Iasias;* cui praeceps congregans Iasias: alludit praeclarū notissime illi Victoriae, quam trecentis columnmodo milibus revoluta Gedeon de Madianitis, quorum tantus erat numerus, ut eos sic describat S. Eloquium. *Populisq[ue] iacobant in valle ut locularum multitudine,* & Cameli quoque immutabilles erant; sicut arena, que iaceat in latore mari. Ad hoc stratagema precipit illi Deus trecentos eli milites, corus exercitus insufflatus, qui poplite flexo ut canes de summi lambabant aquam. *Sicut solent canes lambere,* quos lagēris terreis armavit, intra quas lampades ferebant accensas, hoc illis ordine praecepito ut pectorum fiat manus contorquendo, non contra inimicos sed contra ipsas lagēnas, illas complodendo & confringendo. His mirare cum

D. Ave. D. Augusti. Christi victoriam. Ad haec eligit 27. in lib. paucos, & illos quidem mundi periplemata, ut e. Iudic. q. nes, reprobatoz nam Iudeus canis erat abieci. 27. T. 4. sumus. Ipsi probati sunt per quos vincere Gedeon,

vt similes in bibendo cassibus dicerentur, significat & omni quod & ignobilia, & contemptibilia elegit Deus. 12.4 Numerum vult habere trecentorum, ut illa fortius 2 ma exercitus crucem defensatissimum enim Latinum 10. numerum mille denotare per M. & quinque, 10. rot per D. Graci per litteram. Tau significare trecentos, que figuram expressam habet crucis. Quod praesiguntur: milites quos in figura crucis dispositos, eaque se signantes, victoriani relatuos illi tripliannam, hoc est, quod patiendo, Christum imitati, cacceres, verbera, mortem omnia supererant.

Ecclesi ex D. Gregorio fuisus hoc argumentum deducente, qua methodo Christi milites Hierusalem obsecrav. & ratione modique dicit perpende illis a duce Christo præstitum: non vires capita confringendo, non corpora collidendo, Christi non brachia luxando aliena, sed ipsi confringendo, dispergendo, collidendo, luxuriant, ipsi membrorum distractantur, eorumque capita detracuntur, ne hoc autem lux illa coelestis sit claramissima, evincere divina virtus patet evidenter. Hos mirare Christi milites, quibus mundum sibi subiungunt. *Confidite ego vici mundum.* Addice quibus 10. 16. 33. mecum omnia legi sui sancti subdiderit. Et 33. evangelio, confidera qua methodo milites illius, Apostoli, & Martires de hofe triumphantur. Tales quippe scimus: *Dux noster ad prædictationem D. Christi duxit nos;* qui de peccato corporis, 10. 1. 1. 33. fuisse nos mariendo proferremus, eorumque gladiis, 10. 1. non armis, non gladiis sed patientijs supererant. Armas enim venerantur sub duce suo ad prælum. *Martires nostri sed subi. fedagant, sed lampadibus, aut soliendo in passione sua corpora humiliatis gladiis supponant, resplenduerunt lampadibus, dum post solutionem corporum miraculis conseruerunt.* Quallionem obicit D. Anguli: *victor terum vicerit Dacianus Vincentius, an Vincentius Dacianum?* Cum esset Dacianus, qui torquebat flagelabat, carnes virginibus lanibat, & ecce cidebat, & Vincentius tortus, flagellis exsus, virginibus discepitus & occulitus: clamabat Dacianus: *Vidi sumus.* Hac sunt arma potestissima patientia & manuferudo: & haec Rex iste pollulat, vulque ut ipsa præcellat manuferudo: & non omnium patet oculis, dum intrat regnaturus, manifesta. *Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus sed super asnam.*

§ 29.